

— Ты можѣше да оскубишѣ другѣтъ за да ми покажешѣ!

— Какѣ? чи нима имате намѣреніе да изядете двѣ? Каква лакомія! На, на ви ги оскубены, сега ще ги опеча.

— Ты бы могла да станешѣ една съвършенна готварка, Марійке; но за злѣ честь, ты нѣмашѣ готварницѣ, и азѣ ще ся принудя да пія водѣ отъ това блато.

— Вамѣ може да ся иска и вино, не ли? Вамѣ може бы да ся поприце и кафе, е? Вый мыслите чи сте на панаирѣтъ подѣ сплетены зелены клончета, които го покриватѣ! Викнете гостителѣтъ: Е, питіе на тънкоумныйтъ земледѣлецѣ отъ село Белерѣ!

— А, лоша дѣвойке, ты ми ся присмивашѣ, е? Не ли бы сръбнала винце и ты, ако да имаше?

— Азѣ ли? азѣ пихѣ тѣзѣ вечерѣ съ васѣ на едно при Ребекѣ за вторый пѣтъ въ животѣтъ си; но ако сте мѣдрѣ, азѣ ще ви дамѣ едно стъкло май пѣлно, и съ какво добро вино!

— Какѣ, Марійке, магіосница ли си ты, наистинѣ?

— Мигарѣ нѣмахте лудостѣтъ да поискате двѣ стъкла вино отъ Ребекѣ? Едното го испихте съ Петка, а отъ второто, което бѣхте турили предѣ мене, едвамѣ азѣ глѣтнахѣ три кашки.